

AKTIV

PENSJONSTID

Nr.3, Mai/Juni 1992 # Organ for SDA-arbeideres Pensjonistforening # 3.årgang

KOMMUNIKASJON

løser mange problemer

Av Alf Lohne

Hjemme i stuen hos familien Derek og Kari Broughton, som tilhører Drammen SDA-menighet, henger et interessant brev i glass og ramme. Jeg legger merke til at det er fra USA, og er adressert til Derek. I stedet for vanlig frimerke på konvolutten står navnet "Ronald Reagan", Amerikas tidligere president, skrevet med håndskrift. Selve brevet i konvolutten er undertegnet med samme håndskrift og samme navn. Jeg kan ikke styre min nysgjerrighet, og får en uventet forklaring.

Derek, opprinnelig fra England, taler flytende norsk, er gift med Kari som er menighetsskolelærer i Mjøndalen. Han har som sitt arbeid å forelese på seminarer han

arrangerer for bedriftsledere. Dette holder ham i travel aksjon. Noe av det han legger sterk vekt på i sin instruksjon til ledere i forretningslivet for at de skal oppnå suksess, er betydningen av god kommunikasjon. I den forbindelse har han fått laget en slipsnål med bokstavene TWBTTBC ingravert. Jeg skjønner ingenting når Derek forteller at denne nålen er nøye knyttet til det mystiske brevet på veggen!

Først må jeg finne ut hva disse syv bokstavene betyr. "De er forbokstavene på syv engelske ord som danner en viktig setning," forklarer Derek. "The World Belongs To The Best Communicators."

(Norsk: Verden tilhører den beste kommunikator.) Denne nålen (som forresten ser ut som gull), gir jeg til noen utvalgte som jeg mener lykkes i kommunikasjonenes betydningfulle kunst."

Så langt kan jeg følge med, men hva er forbindelsen mellom denne slipsnålen og det uvanlige brevet i glass og ramme på stueveggen?

"Det skal jeg si deg", smiler Derek. "I den tid Ronald Reagan var president for verdens mektigste nasjon, åpenbarte han en fenomenal evne til å oppnå kontakt med folk, meddele dem sine ideer og planer, og fortelle om sin virksomhet. Selv etter oppnådd pensjonsalder, imponerte han massene som mester-kommunikator. Det skrev jeg til ham, og forærte ham slipsnålen.

President Reagan satte sånn pris på dette at han skrev et personlig takkebrev til meg. Når Amerikas president sender et slikt brev, setter han ikke frimerker på, som vanlige folk gjør. Der frimerket vanligvis sitter, plasserer han sitt eget navnetrekk. Dette godkjenner postverket!"

God kommunikasjon! Dens verdi kan ikke understrekes sterkt nok. Det gjelder ikke bare for folk i forretningslivet som leder mange ansatte. Det gjelder også for alle som innehar en eller annen sentral

SALVING

Av pastor Chad McComas

Salving av syke er bibelsk. Det Nye Testamente gir klar undervisning: "Er noen blant dere syke? La ham kalle til seg menighetens eldste, og de skal be for ham og salve ham med olje i Herrens navn. Og troens bønn skal hjelpe den syke, og Herren skal reise ham opp, og har han gjort synder, skal han få dem tilgitt." Jak. 5,14.15.

Mange trossøsken stiller flere spørsmål om salving av syke. Her følger noen av dem, og de svar jeg gir.

Når skal jeg be om å bli salvet?

Kontakt menighetens pastor eller forstander når du plages av en sykdom som du ønsker at Herren skal lege.

posisjon i samfunnet, i menigheten, i vennekretsen, i familien og i ekteskapet - ja, i alle samlivsformer. I mange tilfeller avgjør kommunikasjonen om forretningen, organisasjonen, menigheten eller ekteskapet skal lykkes.

Budskapet bak bokstavene TWBTTBC er viktig! #

og forbønn for syke

Medisin og legehjelp kan løse mange problemer. Vi bør bruke dem, og stole på at Gud vil lege. På samme tid skal vi også komme i hu at Gud er Den Store Lege, over alle.

Jeg er redd for å bry pastoren eller forstanderne.

Det har du ingen grunn til. De er interessert i deg og ønsker at du skal ha det godt. De mottar også en velsignelse ved å delta i salvingen.

Hvem deltar i salvingen?

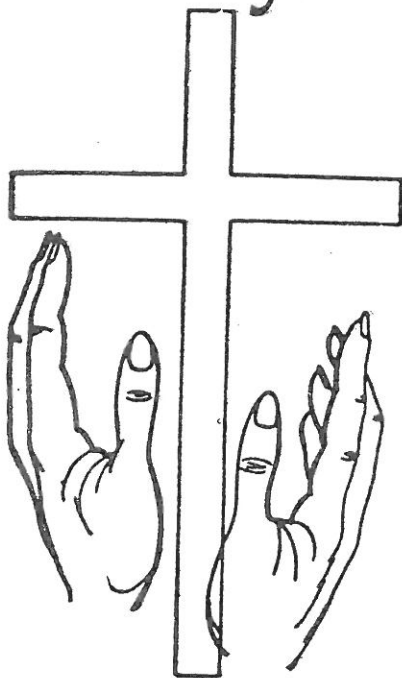
Pastoren og forstanderen, og av og til deres ektefeller. Du kan også anmode enkelte spesielle venner om å være med.

Hvor vil salvingen bli utført?

I kirken, i ditt hjem, eller på hospitalet.

Hvis jeg nå selv er skyld i sykdommen?

Mye sykdom skyldes livsstil og vaner, men Gud er villig til å tilgi synd. Vi må bekjenne våre feilgrep og avstå fra synd som kan være årsak til sykdommen. Salme 107 inneholder et vakkert løfte: "Da ropet de til Herren i sin nød,

av deres trengsler frelste han dem. Han sendte sitt ord og helbredet dem, og reddet dem fra graven." Sal. 107,19.20.

Hvis salvingen ikke leger meg?

Noen ganger helbreder Herren straks. Ofte leger han gradvis, gjerne sammen med medisinsk hjelp. Mange Guds barn vil dø og vente i sine graver på livets oppstandelse når Jesus kommer. Uansett hva resultatet blir av salving og bønn behøver det ikke være et

resultat av din tro og din oppriktighet.

Hvis jeg ønsker hjelp for et personlig problem, behøver jeg da å avsløre hva problemet er?

Nei, hvis du ikke ønsker det, behøver du ikke gå i detaljer. Pastoren og forstanderen vil respektere ditt privatliv. Alt de behøver å vite er en generell informasjon av dine behov så de kan be med forståelse.

Hvordan skjer salvingen?

Først et kort fellesskap da pastoren forklarer salvingen, hva som skal skje, og hensikten med samværet.

Hvis du vil, kan du gi et kort vitnesbyrd om din tro på Guds løfter, og hvorfor du ønsker å bli salvet. Dette bidrar til at bønnene konsentreres om din situasjon og ditt spesielle behov.

Under bønnen vil muligens de som ber, knele. Flere kan

ta del. Den som leder, vil salve din panne med olje. Du kan også få anledning til å be, om du så ønsker.

Kanskje passer det med en sang til avslutning.

Hvorfor brukes olivenolje?

Ved salving nevnt i Bibelen brukte de olivenolje.

Hvordan kan jeg forberede meg for salvingen?

Tenk gjennom ditt liv. Bekjenn og avstå fra synd. I Sal. 66, 18 leser vi: "Dersom jeg hadde urett for øye i mitt hjerte, så ville Herren ikke høre."

Hvis du føler at du ikke makter å avstå fra spesielle synder, kan dette være en del av bønneemnet ved sammenkomsten. Stol på Gud og hans nåde. Hvis din tro er svak, pris Gud for Hans styrke. Les de følgende bibelvers: Jak. 5,13-16; Sal. 107,17-20; Sal. 66,18 og Sal. 40,9. #

"Vi tar gjerne imot råd".

En av de ledende embetsmenn i Østnorsk Distrikt skriver et hyggelig og oppmuntrende brev til pensjonistforeningen vår. Der sier han blant annet: "Må Gud velsigne arbeidet dere gjør i pensjonistforeningen! Vi takker for deres forbønner, for interessen, og den positive og aktive innstil-

ling dere fortsatt har for Guds sak. Vi må mer enn noen gang tidligere stå sammen for at vi som et folk skal kunne utføre den gjerning Han har kalt oss til. Vi tar gjerne imot råd og veiledning fra dere som har lenger og bredere erfaring enn oss noe yngre."

Harald Wollan, sekretær,
Østnorsk Distrikt av SDA. #

MIN SVIGER- DATTER HOLDER IKKE HUSET SITT I ORDEN

hvordan kan jeg hjelpe henne?

Miriam Wood, en pensjonert skolelærer som har skrevet 16 bøker solgt i store opplag, svarer på spørsmål i en meget populær spalte i vårt hovedorgan *Adventist Review*

Spørsmål: "For noen måneder siden giftet min sønn seg med en ung dame i menigheten som jeg ikke kjente noe særlig. Nå er jeg syk i hjertet. Hun har en full-tids jobb, som hun er meget interessert i, men hun er en elendig husmor. Jeg skjønner ikke hvordan min sønn kan leve i et slikt rot!

Han forsøker å late som om han er lykkelig og tilfreds, og at han ikke legger merke til sine omgivelser. Men jeg som er hans mor vet at han i sitt

innerste har det vondt, uansett det glade uttrykk han prøver å gi utseende av. Jeg har alltid holdt mitt hjem i tipp topp stand, så jeg vet hva han er vant til. Jeg føler at jeg skulle ha en prat med denne damen, og forlange at hun skal oppfylle sine forpliktelser. Er du enig?"

Svar: "Nei, jeg er ikke enig! Ditt brev sjokkerer meg. Din sønn har giftet seg med en pike han er glad i, og han er, som du selv sier, glad og fornøyd. Siden du ikke er tankeleser, hvordan kan du vite at "han i sitt innerste har det vondt"? Din sønn har en fulltids jobb. Det betyr at hans kone har to fulltidsjobber. Jeg kjenner ikke noe guddommelig påbud som dømmer en

kvinne til den slags delvis slaveri!

Hvis din sønn er en sånn juvel som du tror han er, skulle det ikke by på noe problem at han lærte seg å sortere tøy fra vaskemaskinen og tørketrommelen, lærte å legge det pent sammen og plassere det hvor det hører hjemme. Støvsugeren fungerer utmerket, uansett hvem det er som bruker den. En støvklut spør heller ikke om det er en manns eller kvinnes hånd som holder den.

Hvis du virkelig ønsker å være til hjelp, skal du ha en samtale med din sønn under fire øyne, og si til ham: "Din kone har alt for mye å gjøre. Hvorfor sitter ikke dere to ned og blir enige om å dele husarbeidet i to, og så kan du gjøre din del?" Ellers skal du holde deg utenfor. Hvordan de bestemmer seg for å mestre sine hjemlige problemer, er noe du ikke skal blande deg inn i!

Tenk på alle de gode år du kan se frem til, samvær med barnebarn, familie-selskaperighet, ferier, og litt av hvert. Hva betyr egentlig litt rot i hjemmet sammenlignet med alle disse goder?

Vær så snill ikke å beskyldte meg for å mene at det ikke er nødvendig med orden i huset, men det er et faktum at det finnes andre ting som er av større betydning!" #

LESERKONTAKT som gleder oss!

Nå har vi fått den første leserhilsen uttrykt i poesi. Fra Tennvassås ved Harstad sender Svanhild Hansen disse hyggelige linjer:

Takk for bladet "AKTIV"
som kommer til oss med nytt liv.
Det ønskes velkommen
inn i vårt hjem.
Hver gang det kan ventes,
vi glade ser frem.

Så koselig og interessant
fra først til sist vi det fant.
Et virkelig funn for oss alle.
Jo, "bladet vårt" vil vi det kalle.

Inn i vår stue som en svalende vind,
det kommer med glede
til hjerte og sinn.
Med friske pust fra fjern og nær,
som gjør at bladet vi har fått så kjær.

La oss sammen slå en kjærlig ring
om "AKTIV" som gir oss
så mange ting;
oppmuntring, velsignelse, håp og tro,
og solskinn inn i vårt hjertes bo.

Vi takker for dette uvanlige bidraget fra Nord-Norge. For mange litteratur-evangelister har navnet Tennvassås en særlig klang. Det vekker til live mange gode minner. Herfra kom jo pioner-kolportøren Harald Hansen som i mange år i en liten motorbåt besøkte kystfolket langs fjorder og på øyer, med sannhets-litteratur. I Tennvassås møtte kolportør-kolleger åpne dører og en hjertelig gjestfrihet. Der fant vi alltid en seng og en plass ved matbordet. Det kjentes rett og slett vidunderlig å komme dit en fredagskveld etter en travel arbeidsuke på sykkelferd "millom bakkar og berg" rundt Harstad!

"Tusen takk for bladet!" skriver Ambjørg Indahl fra Tromsø. "Jeg gleder meg hver gang det kommer, for det er så interessant." Hun støtter bladet med praktisk handling. Det samme gjør Anna og Harald Sandmark i Sarpsborg. De takker for "et godt blad".

Fra Amerika får vi en velkommen hilsen og støtte fra Kirsten og Olav LaBianca. "Vi leser alt som kan leses i bladet" skriver de. I skrivende øyeblikk sto de på farten til Haiti. Der skal Olav som frivillig delta i Adventkirkens velferdsarbeid, og sykepleier Kirsten gjøre gratis innsats i helsetjenesten.

Edel Reichelt, som var en snartur til sine barn og andre

kjære i Kalifornia, skriver at mens hun var der, leste hun bladet "fra perm til perm, og etterpå gikk det videre til andre nordmenn". I kofferten hadde hun med seg en velkommen hilsen fra en annen trofast leser på Vestkysten, Margit Strøm Heppenstall.

Elsa og Kolbjørn Dekkerhus som nå tilbringer en god del av sin tid i sitt hus på Røros, sender også sin positive støtte, fordi de liker bladet vårt. Elsa gjorde i mange år en skattet innsats som sekretær på unionskontoret, og på det lokale distriktskontor i Trondheim. Kolbjørn vil blant annet være kjent som vinner av flere store fotokonkurranser. Mange av hans naturbilder pryder Aune Forlags praktfulle kunstkalendere.

En husmor i Østfold ber om at "AKTIV" sendes til en slektning i Washington, USA. "Jeg kunne jo sende ham det eksemplaret jeg selv får, men jeg kan ikke unnvære det!" føyer hun til. En annen leser i Oslo sier at nr. 1. 1992 inneholdt så mye godt at hennes datter i utlandet behøver akkurat det! "Vil dere sende henne det nummeret, for jeg vil så nødig unnvære mitt eget eksemplar?" Selvsagt oppfylte vi begge disse ønskene.

Takk alle sammen for hyggelig kontakt. #

Litteraturevangelist

i Nordnorge ser resultater

En av våre trauste litteraturevangelister i Nordnorge, Kristen Falck Jakobsen, besøker år etter år hundrer av hjem i landsdelen med vår litteratur. Han vitner frimodig om sin tro og gjerning. I et brev skriver han: "Før jeg ble Syvendedags-adventist var jeg nok i ferd med å ødelegge meg selv, som så mange andre i vår tid. Adventbudskapet reddet min helse og mitt liv. Alt det nye og verdifulle som troen ga meg, regner jeg som en årsak til min gode fysikk. Det fikk jeg i tillegg til andre goder. Men jeg takker Gud i ydmykhet, for fremdeles fatter jeg ikke hvordan det kan ha seg at akkurat jeg fikk nåde til å ta den beslutningen som har fått slike konsekvenser.

Da vi flyttet nordover igjen i 1983, ble jeg oppringt av en skattefullmektig som jeg tidligere hadde besøkt i littera-

turarbeidet. Den gangen kjøpte han ingen av bøkene som jeg tilbød ham. Nå hadde livserfaringen ledet ham inn på andre tanker. Han var blitt enkemann, og hadde ingen barn. Han var nedfor og søkte noe sikkert å holde seg til i en tilværelse som tilsynelatende hadde liten mening. Blant annet tenkte han nå på den litteratur jeg en gang viste ham.

Først kjøpte han boken "I historiens morgen" av Ellen G. White. Senere skaffet jeg ham mer litteratur. Kunnskapstørs-

ten syntes uslukkelig. Litt senere innbød jeg ham til Adventkirken, og det varte ikke lenge før han ble fast gjest på våre møter.

Han var svært musikalsk og landskjent som trekkspiller. Mange betraktet ham som et unikum, for han hadde bare tre fingrer på hver hånd, og likevel håndterte han sitt instrument på en mesterlig måte. I sine yngre år reiste han på turneer sammen med Karl Jularbo, og reportasjene i massemedia gjorde ham til en kjendis.

Han bestemte seg for dåp høsten 1984, og ble en interessert og aktiv deltaker i menighetens aktiviteter. Vi ble meget gode venner, og jeg la merke til hvordan han frimodig vitnet i sin nære krets. Blant annet ledet han sin mor tilbake til menigheten. Han oppmuntret oss alle ved sitt liv og sin gjerning. Hans erfaring vitnet om at vår gjerning ikke er forgjeves. Dessverre fikk han en hjertesykdom, og døde i 1988.

Jeg må presisere at opprinnelig hørte han budskapet for mange år siden da pastor Jacob Reichelt forkynte ordet i Bø i Vesterålen. Det som da ble sådd, tok lang tid før det spirte og vokste. Men vi er glade for at det i sin tid bar frukt. Igjen og igjen erfarer vi at Guds veier alltid er underfulle." #

Behagelig avkobling på adventist-institusjon.

Det hender at enkelte eldre adventister eller deres pårørende behøver noen dagers avlastning fra den "daglige tredemølle". Dette kan være en følge av alder, svekkelse, eller ettervirkning av sykdom. For slike, som ikke er pleietrengende, men rett og slett trenger avkobling og godt stell i rolige omgivelser, kan et fristende tilbud fra adventistenes aldersstiftelse i Sandefjord være noe som passer.

Akkurat nå har Mosserød Aldersstiftelse noen få ledige senger for slike gjester. De er plassert i romslige enerom, med eget bad og toalett, entre og balkong. De leies ut for kr. 200,- pr døgn. Da er full pensjon med vegetarkost innbefattet. Det er adgang til hårpleie, fysioterapi og legekontakt. Institusjonen arrangerer byturer, andakter, hyggesterunder og diverse aktiviteter. Adventkirken ligger vegg i vegg, så det er lett adgang til sabbatskole og gudstjenester.

Vi understreker at dette spesielle tilbudet bare er for personer som ikke behøver pleie, og for korttidsopphold. Ordinær døgnpris med kommunal garanti er kr. 600,-.

For mer opplysning eller søknad om plass, skriv til Mosserød Aldersstiftelse, Plutos vei 24, 3200 Sandefjord eller ring tlf. 034 76200. #

Vellykket pensjonist-treff inspirerte trivelig forsamling

Ved åpningen av pensjonist-treffet i Oslo den 10. mai, hilste formannen, Johan Elisenberg, forsamlingen i en tett pakket festsal hjertelig velkommen. Fra første stund surret stemmene i et hyggelig sus gjennom salen. Slik blir det jo når kjenninger fra mange års samarbeide, trosfelleskap og vennskap, møtes. De fleste østlandsmenigheter var representert, og mange kom for første gang. Lengst reiste de som kom fra Stavanger og Bergen.

"Telemarksjentene", som formannen kalte Ruth Vetne og Brit Grønvold, bidro sterkt til programmet med sine skjønne duetter. De skapte en fin innledning til Th. Fønnebøs tankevekkende andakt om Jesus som "kom for å bygge sin menighet". Matt. 16, 18.

Kvikke matematikere regnet ut at hvis alle de tilstedeværende la sine arbeidsår i menighetsarbeidet sammen i rekke etter hverandre, ville vi i tid nå langt tilbake før Jesu fødsel. Vi hadde nemlig som gruppe sammenlagt nesten 3000 arbeidsår bak oss!

Jakob R. Arnesen, internasjonalt kjent kalligraf (skriftekspert) holdt et dyptgående lysbilledkåseri om bokstavenes spennende historie. Særlig gikk han inn på skriving og trykking av Bibelen.

En velsmakende gryterett, nykøkt og rykende varm, og transportert fra Jeløy Kurbad ved Moss, hadde kjøkkensjef Erna Irwin produsert. Både den og sjokoladepuddingen fikk selvsagt rivende avsetning i middagspausen!

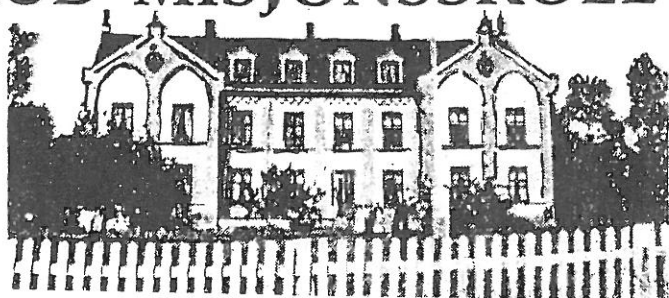
Tito Corea og hans kone Lillian, opprinnelig fra Peru, talte inspirerende om sine erfaringer i oppsøkende arbeid blant spansktalende emigranter i Oslo, Bergen og Trondheim. Finn H. Opsahl sørget som vanlig for en elegant oversettelse fra engelsk.

Ellers ga programmet rik anledning til "pratepauser". De benyttet forsamlingen fullt ut. Stoff manglet ikke for ivrige samtaler.

Et unisont Fadervår avsluttet sammenkomsten som nå hører med til samlingen av gode minner.

VIKTIG MELDING

til alle som har vært elever og medarbeidere på
ONSRUD MISJONSSKOLE

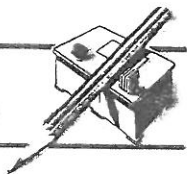
Søndag den 6. september inviteres alle til et stort jubileumsmøte på Onsrud. Som kjent tilhører stedet nå det norske militærvesen, men ved personlig besøk på kommandantens kontor har vi fått en meget hjertelig invitasjon til å feire en gjenforening av alle tidligere Onsrudelever, lærere og funksjonærer. Vi får disponere spisesal, kinosal og hovedbygningens forskjellige salonger. Det blir også mulighet til å "inspisere" sine gamle elevrom. Det er vist meget stor velvilje fra Onsrud Leirs nåværende ledelse, og de vil gjøre hva de kan for å gi oss en minnerik dag. Det blir også fra SDA-arbeideres Pensjonistforening gjort et omfattende forarbeid for å gjøre dagen så minnerik som mulig for alle som kommer.

Dette året er i dobbelt forstand et jubileumsår for alle som har Onsrud-tilhørighet.

Det er 70 år siden stedet ble kjøpt, og det første skoleår avviklet. Samtidig er det 10 år, nesten på dagen, siden vi siste satte hverandre stevne på disse gamle, kjære tomter. Vi møttes siste gang den 5. september 1982. Det er også flere som vil kunne feire individuelle jubileer nettopp i år, 60, 50 eller 40 års jubileum. Kom, slik at du kan oppleve det i det store fellesskapet!

Det kommer flere opplysninger om påmelding og annet i neste nummer av Evangeliets Sendebud, men legg allerede nå dine planer slik at du kan være med. Vi begynner programmet søndag den 6. september 1992 kl. 10.00, og vil holde på frem til kl. 17.00 samme dag. Det blir møter, bespisning, klassetreff og spasereturer og gjensyn med gamle venner.

Vel møtt på Onsrud i september!

Røkerummet

førte henne til budskapet!

Overskriften over disse linjer ser antagelig ut som en utrolig påstand, men les videre og oppdag at den er sann!

I flere år lå de 21 lysbilledtalene nesten ubrukt hjemme hos Finn og Ruth Johansen, som tilhører Ulrud SDA menighet i Oslo. Av og til ble noen vist, men noe systematisk arbeid med dem skjedde ikke før andre virkegrener ga støtet til en regulær virksomhet. Det skyldtes blant annet Skogli Rehabiliteringssenter på Lillehammer, sannhetslitteratur, brevskolen og menighetspastor. Alt dette, sammen med det åpne hjemmet hos Johansen, satte fart i en bruk av lysbilledtalene som kirken gjerne så mer av.

En dame som behøvde rekreasjon etter en operasjon, var i tvil om hvor hun skulle dra for best mulig behandling. Hennes lege ga henne en liste med informasjon om forskjellige rehabiliteringssentre. Der leste hun om Skogli. Da hun så at institusjonen hadde et "røkerom", sa hun til seg selv: Det er stedet! Ikke fordi hun ville røke der, tvert imot! Hun tenkte at når stedet hadde satt til side bare ett rom for folk

til å røke i, måtte det være forbudt alle andre steder i institusjonen. Og siden hun ønsket å fri seg selv fra tobakkslaveriet, følte hun at en slik atmosfære kunne hjelpe henne med det også. Det fikk hun rett i! Hun ante da ingenting om de mange andre uventede goder som skulle følge etter oppholdet på Lillehammer.

Sønn til Finn og Ruth Johansen, Per Ivar, jobbet en dag med å sette inn nye vinduer på ett av pasientrommene. Han la tilfeldigvis merke til noe av "vår" litteratur på rommet, og at pasienten var interessert i det hun leste. Hun hadde fått noe av Robert Hagen, og noe lånte hun fra stedets bibliotek. Da Per Ivar oppdaget dette, ga han henne boken "Mot Historiens Klimaks", og oppmuntret henne til å oppsøke Ulrud Adventkirke når hun kom hjem. Det gjorde hun, og fikk kontakt med pastoren, Reidar Olsen. Og nå rullet snøballen videre!

Finn og Ruth tok kontakt med den nye besøkende i kirken, og innbød henne og noen andre til å se lysbilledtalene. Det var begynnelsen til en serie visninger som hver 14. dag samler seks-åtte tilhørere. Omtrent halvparten hver gang tilhører ikke menigheten. Den første som bestemte seg for dåp, var damen som "tilfeldigvis" valgte å reise til

Skogli fordi hun leste om røkerommet! Andre er meget interessert i det de hører, ser og leser, og deltar stadig i sammenkomstene hos Johansens.

Igjen og igjen opplever vi sannheten i Jesu ord: "En sår og en annen høster." Han sier også at "dagen kommer da både den som sår og den som høster kan glede seg sammen". Joh. 4,36.37. #

Brevskolens tause budbærere beredte veien.

Av Åge Nordvåg.

Da jeg fikk kall til å oppta bibelbrevskolens besøkstjeneste i Østnorsk Distrikt, fortsatte jeg i det arbeidet som pastor O. Frenning hadde i mange år. Selv om oppgaven ikke alltid lykkes, så opplever jeg igjen og igjen at Herren gikk foran og beredte veien.

Jeg husker for eksempel en gang jeg var på reise etter en bestemt rute, og hadde fullført den etter planen. Plutselig ble jeg minnet om en elev et helt annet sted. Et besøk der krevde en ny reise, og inngikk ikke i mine planer. Men denne overbevisningen kom jeg ikke fra: "Nå må du besøke ham!" Det bestemte jeg meg for. Da jeg nådde ham neste dag, fant jeg at han nå kjempet med tvil om de sannheter han før trodde på. Noen hadde forstyrret ham. Vi fikk en god åndelig samtale, og all

tvil forsvant. Kort tid etter kunne vi ønske ham velkommen til menigheten, og han forble en trofast bror inntil han i høy alder fikk hvile.

Gjennom brevene, de "tause budbærere", forbereder Guds Ånd menneskene til å anta sannheten. Noen enkle spørsmål utfordrer eleven til å fortelle hvor vedkommende står. Slik var det med den stille, gamle mannen oppe i et av våre vakre dalfører. Jeg forsto snart at han hadde lest en hel del av vår litteratur, og ved mitt andre besøk viste han meg flere diplomer fra vår brevskole. "Jeg holder sabbaten," bekjente han, og var interessert i dåpen.

"Du går kanskje og lengter etter å ta bibelsk dåp?" spurte jeg. Da han ga et overbevisende ja, sa jeg likefrem: "Så la oss takke Gud for det." Av hjertet kunne jeg be en takkebønn sammen med ham, og snart kunne vi dra den lange veien til den etterlengtede dåpshandlingen. Det kjennes godt å oppleve at løftet holder: "Herrens ord skal ikke vende tomt tilbake." Es. 55,11.

Oftest skjer imidlertid ikke miraklet så hurtig. La meg kort fortelle om min siste gledelige erfaring. En misjonsskvinne av god støpning viste veldig interesse, og gjennomgikk flere kurs. Hun så sannheten og vitnet for flere av sine venner. Men grunnet

protester fra familien, måtte jeg slutte å besøke henne. Hun ba om det, for fredens skyld. Og så gikk tiden, flere år, med bare en hilsen og en oppmuntrende appell fra meg av og til. Og så, nå på nyåret, etter nye brev og en ny bibelstudiebok, kom gledelige livstegn. Alt hadde forandret seg i hennes krets. I et brev skriver hun: "Alt har forandret seg. Jeg har bestemt meg. Jeg vil være en Syvendedags-adventist!"

For henne tok det 10-11 år! "På den tid som behaget meg, bønnhørte jeg deg," sier Herren. (2 Kor. 6.2.) La oss takke Gud for det, og glede oss over at "vårt arbeid i Herren ikke er forgjeves". (1 Kor. 15,58.) #

Sanatoriet gir helse til hele mennesket

Av M. K. Stavnem

"Jeg ønsker at du i alle ting må ha det godt og være ved god helse, likesom din sjel har det godt." Det skrev apostelen Johannes (3 Joh.3) Det er også vårt ønske for alle som søker hjelp på Skogli Helse- og Rehabiliteringssenter.

En sabbatsmorgen kom jeg tidlig inn i kapellet på Skogli for å se om alt var i orden til dagens sabbatsskole og møte. Der satt det et enslig ektepar. Jeg kjente dem straks igjen. Det var et ektepar fra Sverige

som hadde vært pasienter på Skogli et par ganger. De fortalte meg at de begge var blitt døpt og opptatt i menigheten på sitt hjemsted. De fortalte også at det var deres tidligere opphold på Skogli som var den direkte årsak til at de hadde tatt sitt standpunkt for å bli adventister. De var på ferietur i Norge, og ville gjerne besøke Skogli igjen, og de var glade for å kunne fortelle sin erfaring.

Det har alltid oppmuntret oss på Skogli å se pasientene i stort antall besøke de daglige andakter i salongen, og også se at mange kommer til møter og sammenkomster i kirken.

I årenes løp er det ikke så få av våre pasienter som er blitt adventister og som gleder seg over sannheten. Det er ikke mulig å måle den "goodwill" for adventistsamfunnet som Skogli har bygget opp gjennom de 45 år som stedet har vært drevet, eller å se de endelige resultater av den åndelige sæd som er sådd i de mange tusen pasienters hjerter.

Skogli begynte sin virksomhet på en meget beskjeden måte med plass til 25 pasienter, og under nokså primitive forhold. Under oppbyggingen av stedet har vi fått mange beviser på Guds ledelse og hans hjelp i vanskelige situasjoner, og kan i dag glede oss

over en moderne institusjon, med plass til 160 pasienter.

Det har vært godt å se at det er behov for den hjelp vi kan tilby. Arbeidet i en helseinstitusjon gir så mange muligheter til å påvirke de mennesker som kommer til oss - ikke minst i åndelig retning. Det er også en stor oppmuntring å se syke mennesker gjenvinne helsen gjennom riktig behandling og daglig omsorg og pleie. Det at helsemisjonsarbeidet er blitt kalt "budskapets høyre hånd" har fremdeles sin gyldighet. #

Ny formann i Vestnorsk Distrikt.

Ved Vestnorsk Distrikts generalforsamling i Bergen 29.april til 3.mai, ble Finn F. Eckhoff valgt til formann. Sammenlåing av de tre norske distrikter ble avvist.

Rettelse.

I AKTIV Pensjonstid nr.2, 1992 skrev vi at det var to trosfeller igjen i Kristiansund N da Kenneth Jørgensen begynte sine offentlige møter der. Nå gjør Gunnar A. Gustavsen oppmerksom på at tallet skulle være seks. Vi beklager feilen som ikke bygger på opplysninger fra Kenneth. Det viktigste er imidlertid at i Molde/Kristiansund-området har det funnet sted en gledelig vekst. Red.

Tyv fikk uventet dukkert.

En tyv som brøt seg inn i Adventkirken i Billings, Montana, USA, opplevde en våt forskrekkelse som han nok aldri glemmer. Han kom inn ved å knuse et vindu midt på natten, og i mørket famlet han omkring i kirken på leting etter verdiskaper. På denne vandringen gikk han gjennom en dør bak talerstolen, og uten å se hvor det bar hen, ramlet han hodestups uti badebassenget. Det var fylt med vann, klar til dåp neste dag.

Neste formiddag kunne menigheten ikke se noen spor som ledet til bassenget, men fra bassenget var det store og tydelige merker etter tennisskoene til en klissvåt innbruddstyv. Han hadde øyensynlig hatt det meget travelt med å komme seg ut etter den uventede dukkerten! #

AKTIV PENSJONSTID

Organ for

SDA-arbeideres Pensjonistforening

Redaktør: Alf Lohne

Olav Kyrresgt. 13, 0273 Oslo 2

Tlf.(02) 44 65 02

Layout og produksjon: Alfred C. Berger

###

SDA-ARBEIDERES PENSJONISTFORENING

Formann: Pastor Johan Elisenberg

Nordåssløyfa 29 A, 1251 Oslo 12

Tlf.(02) 61 73 19

Sekretær: Pastor Alfred C. Berger

Bergerhøgda, 1464 Fagerstrand

Tlf.(09) 93 91 80

Kasserer: Pastor Paul Frivold

Fjordgløttveien 15, 3506 Røyse

Tlf.(067) 37 4 89

###

Støtte til foreningens arbeid
eller gaver til bladet

sendes til kassereren over
postgirokonto nr. 0824 0760852
eller over

bankgirokonto nr. 6142.05.36452

HYLLEST

til en gammel venn!

Du eldes, min kjære . . .
Jeg ser i ditt ansikt
at huden den er ikke
glatt slik som før.
For livets mangfoldige
sorger og gleder
har satt sine spor,
slik som årene gjør.

Du eldes, min kjære . . .
Jeg ser det på hånden
som skjelver så lett
når du løfter din kopp.
Hver arbeidsdag du
har lagt bak deg i livet
har tæret på kreftene
og brukt dem opp.

Du eldes, min kjære . . .
Jeg ser på din holdning
at ryggen den er ikke
rak som den var.
Og dine bevegelser
ikke så raske
som dengang da
ungdommens styrke du bar.

Men selv om du eldes,
er blikket jeg møter
så kjærlig og mildt
som det alltid har vært.
Og hjertet som banker
har fortsatt en styrke,
og visdom fra det
du i livet har lært.

Du eldes, min kjære . . .
Men selv om jeg ser det,
så er du for alltid
den samme for meg.
Men livet mitt ville nok
ei blitt det samme
om jeg måtte leve det
helt uten deg!

Elisabeth Bjørnerud, Hokksund.